

वा० रा०

॥१०५॥

॥ ७ ॥ कौंचारण्यमतिक्रम्य तद्वनात्पूर्वेण त्रिकोशं गत्वा अंतरे मध्येमार्गं मतंगाश्रमं ददृशतुः ॥ अथघोरत्वादिविशेषणं तद्वनं मतंगाश्रमवनं दृष्ट्वा ततउच्यमानविशेषणां तत्रगिरौ दरीं ददृशाते ॥८॥१॥१०॥ तस्याविदूरइतिसंधिरार्पः ॥ तद्वरीसमीपेइत्यर्थः ॥११॥ बीभत्सां जुगुप्सितां ॥ परुषत्वचं कर्कशत्वचं करालीं तुंगशरीरां ॥ करालोभी पणेतुंगे ॥१२॥ विकटामतिस्थूलाकारां तत्रतत्रास्थानेषु निम्नोन्नतांवा ॥१३॥ भ्रातूरामस्याग्रतोव्रजंतं एहिरंस्यावहेत्युक्तेत्यत्र इकारलोपआर्पः ॥ समालंभत गृहीतवती ॥

दिदृक्षमाणौवैदेहीतद्वनंतौविचिन्वतुः ॥ तत्रतत्रावतिष्ठंतौसीताहरणदुःखितौ ॥ ७ ॥ ततःपूर्वेणतौगत्वात्रिकोशंभ्रातरौतदा ॥ कौंचा रण्यमतिक्रम्यमतंगाश्रममंतरे ॥ ८ ॥ दृष्ट्वातुतद्वनंघोरंवहुभीममृगद्विजं ॥ नानावक्षसमाकीर्णसर्वगहनपादपं ॥ ९ ॥ ददृशातेगिरौत त्रदरींदशरथात्मजौ ॥ पातालसमगंभीरांतमसानित्यसंवृतां ॥ १० ॥ आसाद्यचनरव्याघ्रौदर्यास्तस्याविदूरतः ॥ ददर्शतुर्महारूपांराक्ष सींविकृताननां ॥ ११ ॥ भयदामल्पसत्वानांवीभत्सारौद्रदर्शनां ॥ लंबोदरींतीक्ष्णदंष्ट्रांकरालींपरुषत्वचं ॥ १२ ॥ भक्षयंतींमृगान्भी मान्विकटांमुक्तमूर्धजां ॥ अवैक्षतांतुतौतत्रभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ १३ ॥ सासमासाद्यतौवीरौव्रजंतंभ्रातुरग्रतः ॥ एहिरंस्यावहेत्युक्त्वा समालंभतलक्ष्मणं ॥ १४ ॥ उवाचचैनंवचनंसौमित्रिमुपगुह्यच ॥ अहंत्वयोमुखीनामलाभस्तेत्वमसिप्रियः ॥ १५ ॥ नाथपर्वतदुर्गेषुन दीनांपुलिनेषुच ॥ आयुश्चिरमिदंवीरत्वंमयासहरंस्यसे ॥ १६ ॥ एवमुक्तस्तुकुपितःखड्गमुद्धृत्यलक्ष्मणः ॥ कर्णनासस्तनंतस्यानि चकर्तारिसूदनः ॥ १७ ॥ कर्णनासेनिरुत्तेतुविस्वरंविननादसा ॥ यथागतंप्रदुद्रावराक्षसीघोरदर्शना ॥ १८ ॥ तस्यांगतायांगहनंव्रजं तौवनमोजसा ॥ आसेदतुरमित्रघ्नौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ १९ ॥ ॥१०॥ उपगुह्यालिङ्ग्य अयोमुखीत्यन्वर्थनाम ॥ अहं ते तव लाभः निध्यादिवह्ना भरूपास्मि त्वंच मेप्रियोभर्तासि ॥१५॥ आयुश्चिरं चिरमायुः ॥१६॥ कर्णनासस्तनमिति समाहारद्वंद्वः ॥१७॥ कर्णनासेइति सममी ॥१८॥ तस्यां गतायां पश्चाद्व्रजंतौ महनं दुष्प्रवेशं वनं आसेदतुः प्रापतुः ॥ १९ ॥

आ० का०

॥१०५॥